

“Αχ! πού νάναι, τί νά κάνη
 ὁ Μερλούπουλος ὁ πάνω;
 βάλθηκε νά μᾶς πρελλάνη
 μέ τὸ μέγα γεγονός.”

“Ἄγγελος λασπωμένος θβάνει κατεστυμμένος.”

“Ἀγγ.— Ὡ γῆς πατρώας κάτοικοι
 κι’ Ἀττικισταί κι’ Ἀνάττικοι,
 πού πόλεμος τὰ στήθη σας ἐξόγκωσε δεινός,
 τοῦ Μερλοπούλου μάθετε τὸ μέγα γεγε. μς.”

Φ.—“ὦ! τί χαρά!.. γὰρ λέγε μας χωρίς προλόγους ὕμνος.
 Π.— Ὅλοκληρον συνεχῆς με συγκίνησις καὶ τῆμος. .

“Ἀγγ.— Ὁ γυῖος ἀρραβωνιάστηκε τοῦ Δημητρίου Ράλλη
 μέ τὴν Μαυρομυγῆλη,
 κι’ ὁ κύριος Μερλούπουλος ἴστης κρίσεως τὸν σάλον
 ἀκούσας ἄλλ’ ἀντ’ ἄλλων,
 δὲν ξέρω πῶς τὰ μῆρεςψε ἴσὸν νοῦ του τὸν πολυτίπειρο
 κι’ ἐνόμισε πῶς πήραμε τοὐλάχιστον τὴν Ἡπειρο.”

Τοῦ μυστικοῦ διαλαλητῆ πέφτει ἴσῃ γῆ, ἴσῃ κῆμα,
 τὸ φοβερὸ τὸ μῆνυμα, κι’ εὐθύς καὶ παραχρῆμα
 τῶπε ἴσῃ θρόμ’ ὁ καρφενὸς κι’ ὁ δρόμος εἰς τὸ σπῆτι,
 κι’ ὁ γείτονας ἴσῃ γείτονα τὸ μυστικὸ κηρύττει,
 κι’ ἀπόνα σ’ ἄλλου μαχαλῆ κι’ ἀπόνα σ’ ἄλλο στόμα
 ἔγινε μέγα γεγονός, κι’ ἔτσι τὸ λὲν ἀκόμα.

Π.— Κῆμα καὶ ἴσῃ συγκίνησι, κῆμα καὶ ἴσῃ χαρά,
 κολλῆγα φουκαριῶ.

Φ.— Κῆμα καὶ σὺ πού πίστευες πῶς θὰ παραχαρῆς,
 κῆμα κι’ ἐγὼ πού πίστευα πῶς ὁ Καλογεῆς
 θβδγαινε καὶ θὰ μοίραζε παντοῦ πεντακοσάκια...

Π.— Μὰ καὶ γι’ αὐτὸ τὸ γεγονός δὲν ξέρεις πῶς ἐχάνακα,
 καὶ πᾶμε τὸν Πρωθυπουργὸ νά συγχροῦμε τῶρα,
 καὶ παῖζε σὺ τὸ φλοῦν κελχρον κι’ ἐγὼ τὴν κλαπαδόρα.

Φ.— Σὲ χαριετῶ, Πρωθυπουργέ, πού σε πολλοὺς κωφεύεις,
 καὶ σήμερα χαροῦμενος τὸν Γιάννη σου νομφεῖς,
 τὰγαπημένο σου παιδί,
 κι’ ὁ Θεωροσάκης τραγοῦδῆ!

Μῆ-σο, πού συμπεθερίσας μετὰ τοῦ Κυριακουλί.
 Μῆ-σο, δὲν προξενευσάκι,

Μήτσο μου, δὲν παντρεύεσαι,
νὰ πάρης τὴν πολύφερνη Κορδὸνα τοῦ παππούλη;

Π.—Σὲ χαίρειω, Πρωθυπουργέ, κ' ὁ γέρος τὸ θερῶ
νομίζω πῶς τὰ ἴρεσκα γὰρ τὸ συμπεθερῶ,
γυατὶ πολλὸ ῥοδῆθηκε ἴσῃς κρίσεως τὸ χάλι
μήπως καὶ μείνη μοναχὸς χωρὶς Μαυρομυῆλη.

Πέρνω μέρος ἴσῃ χαρῶ σου, πέρνω μέρος ἴσῃ χορῶ σου....
σὲ συγχάριω, Δημητράκη, μὰ καὶ τὸν συμπεθερῶ σου.
Κἂν εὖθι θὰ δέσῃς τοῦτον ἴσῃ χρυσῶ σου τὰ μαλλιά,
κἂν αὐτὸς θὰ σὲ γυρίσῃ ἴσῃ παπποῦ τὴν ἀγκαλιά,
καὶ θὰ γίνῃς μὲ τὸν γέρο μέλι γάλα σὰν καὶ πρῶτα,
κ' ὁ Μερλόπουλος μεγάλη θ' ἀναγγέλη γεγονότα.

Φ.—Τίρι λίρι, τίρι λίρι... Δημητράκη, σὲ συγχάριω,
ποῦ δὲν ξερεῖς τί νὰ κάνῃς μὲ τὸν Κόντε, μὲ τὸν Γέρο.
Σὲ τραβοῦν οἱ Κορδονάτοι,
σὲ τραβοῦν κ' οἱ Σακαρινάτοι,
καὶ δὲν ξερεῖς ποῦ νὰ μείνης καὶ δὲν ξερεῖς ποῦ νὰ πῆς,
καὶ ἴσῃ τῶν ἄλλων τὰ κεφάλια τὸ κεφάλι σου κτυπῆς.

Καὶ χαιρέεις καὶ φρίττεις
καὶ τόσα κηρύττεις
καὶ πῆς ἴσῃ Παλάτι καὶ πίσεις καὶ τρῶς
γὰρ πείσμα καὶ ροδῆκα τοῦ γέρου πατρός.

Π.—Βουλὰς δικλῦεις, Βουλὰς συγκαλεῖς,
τὸν Γέρο δὲν θέλεις, τοῦ Κόντε μιλεῖς,
μὰ πάλι τὸν Γέρο μ' ἀγάπη φιλεῖς.

Κορδὸνι τὸ φράδν κ' Ἐλρὰ τὸ πρωῖ,
καὶ χάσκει φιλάτων πολλῶν συρροῖ,
καὶ νύκτα καὶ μέρα
θυμὸς καὶ ροδῆρα,
καὶ κάνα κ' ἀγάπη
μὲ κάθε Σατράπη,
καὶ ζύλα σηκόνεις καὶ κούτρας βαρεῖς
καὶ τρέχεις μὲ τρούμπαις κ' Αἰσχύλους φρουρεῖς.

Τῶν νόμων Εὐζωνος φρουρὸς κ' ὁ Φαδουλῆς ὁ καφερός.

Εὐζ.—Ποῦ πῆς, οὐρὲ ζωντόβολο;
Φα.— ἴσῃ τὸ σπῆτι μου...
Εὐζ.— ἴσῃ τὰ στάσου...
νομίζω πῶς οὐπλοφορεῖς...
Φα.— Δὲν εἶσαι ἴσῃ σωστά σου.
Ἐγὼ ποτὲ δὲν ἴσῃκωκα μῆτε μικρὸ καθρόνι,
μῆτε ποτὲ μου τρώγισα συρῆς Κολοκοτρώνη.
Εὐζ.— Οὐρὲ σὲ ποζῶνε τὰ πούλας... μουλῶν λαβὲ κ' γδύσου...
θέλω κατ' οἶκον ἔρευνα καὶ κάνω ἴσῃ κουρμὶ σου.
Φα.— Ἐγὼ κ' ἐγὼ τὸ δικρό μου, καὶ σὺ δὲν ἔχεις ἄδικο
μέσκα ἴσῃ κράτος τῶν Ρωμηῶν, ποῦ γίνῃκε ζυλάδικο.

Εὐζ.— Σῦρε νὰ πῆς νὰ μοῦ χαθῆς.
Φα.— Ἐγὼ τὸ δικρό του καθεῖς,
κἂν ἄτριχος κἂν μαλλιαρός,

κ' ὁ στρατιώτης ὁ φρουρὸς
κ' ὁ φοιτητὴς ὁ ζωγράφος
κ' ὁ δικαστὴς ὁ σοβαρός.

Εὐζ.— Οὐρὲ μὲ τὴν Οὐδέστεια θερῶ πῶς ἔχεις σχέσι.
Φα.— Συχώρα με, κύρ Εὐζωνά, καὶ σένα Θεὸς ἴσῃ φροῦρο.
Εὐζ.— ἴσῃ γὰρ μου, δὲν τοῖν γυρίσεις ποτὲ σου τοῖν Ἰσχύλο;
Φα.— Ποτὲ μου δὲν τὸν γυρίωκα, μῆτε τὸν εἶχα φίλο.
Εὐζ.— Μὰ πῆς μου, δὲν ἐγνωρίσεις, οὐρὲ χατκακωμένε,
μῆτε τοῖν Ἀγαμέμνονα κ' ἐκείνην πῶς τὴν λῆνε;
Φα.— Πολλά γ' αὐτοῖς ἐδῆλθασκα καὶ ἴσῃς ἐφημερίδας,
κ' ἂν ἔτυχε νὰ γνωρισθῶ κ' ἐγὼ μὲ τοὺς Ἀτρεΐδας
δὲν θὰ σοῦ δῶσω, κύριε, γ' αὐτοὺς λογαριασμῶ...
Εὐζ.— Σὲ συλλαμβάνου τοῦ λοιποῦ γὰρ στάσι κ' ἐμπρησμοῦ.

Φα.— Ἄπ' τὸ λαϊκὸ μὴ με κρατῆς.
Εὐζ.— Οὐρὲ, μὴ εἶσαι φοιτητὴς;
Φα.— Ὀμῶς ἴσῃ προπάτορας, μὰ καὶ ἴσῃς ἀπογόνους,
πῶς εἶμαι τελειόφοιτος δεκανεὴν χρόνους.

Εὐζ.— Οὐρὲ, μὴ εἶσαι μαλλιαρός;
Φ.— Ὀρκίζομαι ἴσῃ γένος,
ἂν κ' ἔγω τρῶχ' Ἀδρασκαλῶν, πῶς εἶμαι κουρεμμένος.
Εὐζ.— Τί γλώσσα γράφεις;
Φα.— Καθαρά, μὰ καὶ δημοτικῇ.
Εὐζ.— Καὶ πῶς δὲν γράφεις, ἀρχαῖα, καὶ τὴν εὐζωνικῇ;
Φα.— ἴσῃ αὐτῆς τῆς δύο πολεμῶ καὶ γίνωμαι θυσία.
Εὐζ.— Ὀρσε λοιποῦν μὰ κουντακῆ γ' αὐτὴ τῆ διγλωσ-
(σίκ.)

Φα.— Παρακκλῶ μὴ με κτυπῆς,
καὶ γράφω σ' ὅποιον ἀναπῆς.
ἴσῃ τί τραβῆτε κόκαλα τοῦ Φαδουλή πολύτιμα.
Εὐζ.— ἴσῃ πῆς μου πῶς σοῦ φαίνεται τοῦ γλωσσικῶ τοῦ
ζήτημα;
Φ.— Ὀλαις τῆς γλώσσας ὀμιλῶ, καμμὰ δὲν με φουρκίζεις,
ἐκτὸς ἐκείνης μοναχῶ, ποῦ κόκαλα τσακίζεις.
Εὐζ.— ἴσῃ πῶς εἶσαι κουνετῆς μὲ περιεφραλακί
κ' τράβῃς σ' ἄνακριτὴ κ' ἴσῃν Εἰσαγγελεῶ.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸ ἔλακουστὸ Σικάγο μὲς ἴσῃν ὁδὸν Αἰόλου
τοῦ Θητ' Ἀντωνοπούλου τὸν κόσμον κατκατῆ...
κάλλισαι γὰρ κάθε πόδι καὶ κάλλισαι τὸν διαβόλου,
καὶ πλοῦσιον εἰς εἶδη ποικίλα καὶ πλεκτά,
ζιλιέδες, κακοροσέδες, φανέλαις, εσωφόρικαι,
κ' ἔλα κατ' ἴσῃ χωρὶς,
κ' ἔμπροσ εἰς τὸ Σικάγο κ' ἴσῃν Ἀμερικῇ
κ' ἐκείνοι ποῦ δὲν ἔχουν νὰ βάλουνε βρακί.

ἴσῃν κίς, εἰδύλλιον μελοδραματικόν,
ἔργον τοῦ Γράνην τοῦ Φαγκιχῆ τὰ μὰλ' ἀρμονικόν.

Τοῦ Γεωργίου Κηπιῶνθ βιβλίον γλαφυρὸν,
τοῦτέστι Κυριότης Κτημάτων Ἰερῶν.